Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

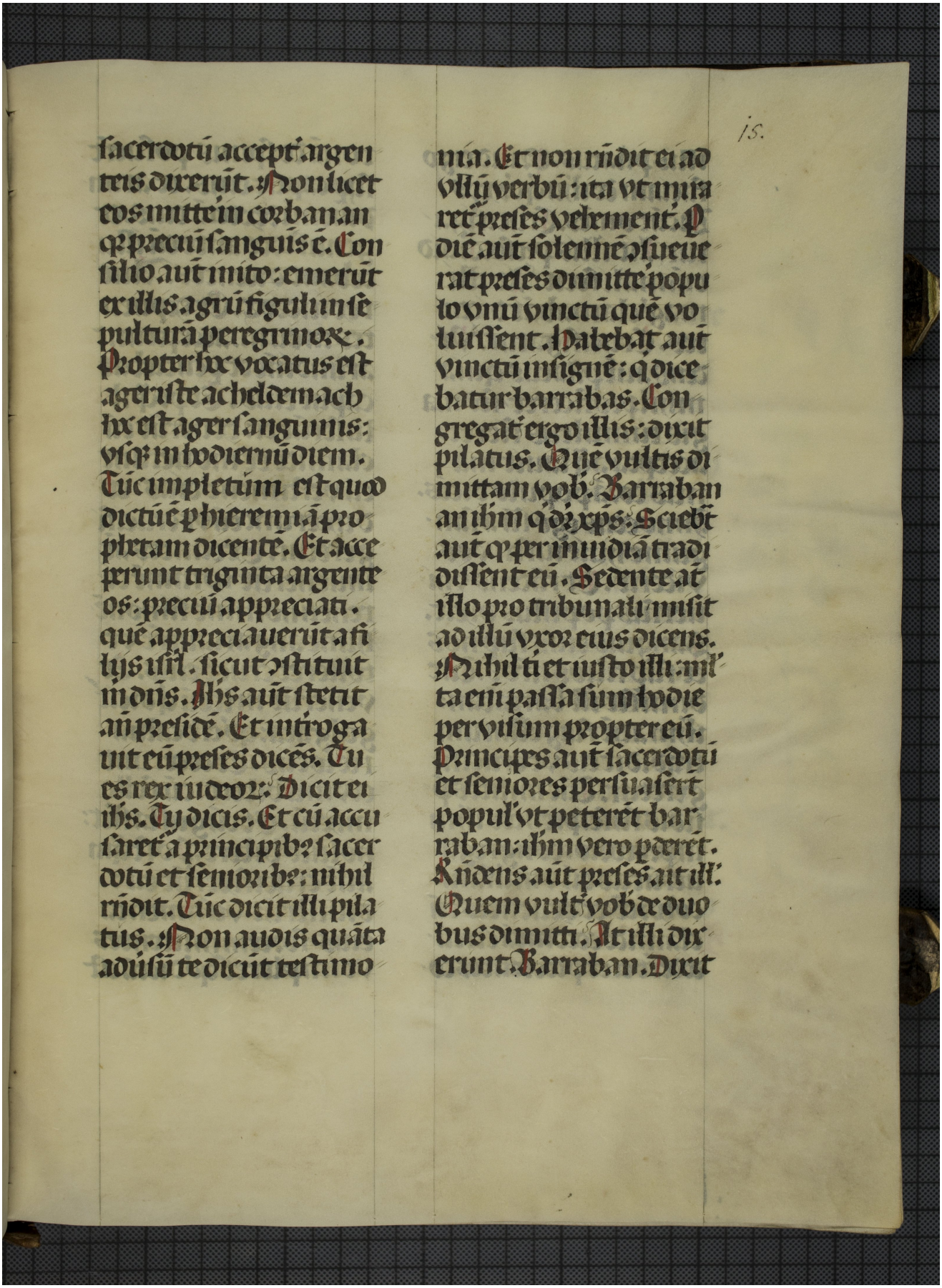

sacerdotū accept argen
teis dixerūt. ℣ Non licet
eos mittere in corbanan
q̃ pretiū sanguis ē. Con
silio aut̄ inito: emerūt
ex illis agrū figuli in se
pulturā peregrinor̄.
Propter hoc vocatus est
ager iste acheldemach
hoc est ager sanguinis:
usq̃ in hodiernū diem.
Tūc impletū est quod
dictū ē per Heremiā pro
phetam dicentē. Et acce
perunt triginta argente
os: pretiū appreciati.
quē appreciauerūt a fi
lijs isrl. sicut constituit
mihi dnūs. Jhūs aut̄ stetit
ante presidē. Et interroga
uit eū preses dicēs. Tu
es rex iudeor̄? Dicit ei
ihūs. Tu dicis. Et cū accu
saret̄ a principib̄ sacer
dotū et seniorib̄: nihil
rndit. Tūc dicit illi pila
tus. ℣ Non audis quāta
adūsū te dicūt testimo
nia. Et non rndit ei ad
vllū verbū: ita vt mira
ret̄ preses vehement̄. Q
die aut̄ solemne assueue
rat preses dimittere popu
lo vnū vinctū quē vo
luissent. Habebat aut̄
vinctū insignē: q̃ dice
batur barrabas. Con
gregat̄ ergo illis: dixit
pilatus. Quē vultis di
mittam vob̄. Barraban
an ihūm q̃ dr̄ xp̄s? Sciebat
aut̄ q̃ per invidiā tradi
dissent eū. Sedente at̄
illo pro tribunali misit
ad illū vxor eius dicens.
℣ Nihil tibi et iusto illi: multa enim passa sum hodie
per visum propter eū.
Principes aut̄ sacerdotū
et seniores persuaserūt
popul̄ vt peteret̄ bar
raban: ihūm vero perderet̄.
Rndens aut̄ preses ait ill̄.
Quem vult̄ vob̄ de duo
bus dimitti. At illi dix
erunt. Barraban. Dicit